

מעריך סדנא

ציור של בית

מטרה:

בסדנא זו, דרך התנסות בציור נוף ילדות, נדגיש את ייחודיות העבר האישי, אשר מחייבת אותנו לרגישות רבה, לכבוד וענווה בבואנו להיפגש עם עולמו ועברו של אדם – חבר, חניך, אחר. מפגש לומד, שבא מתוך פתיחות ולא מתוך בעלות ופטרונות.

מרכיבי תפיסת 'דרך כפר' שניתן לקדם באמצעות הסדנה:

- עוגנים בעבר
- קהילה

רשימת ציוד והיערכות מקדימה נדרשת

- צבעים, עפרונות, טושים – בגוונים שונים
- דפים לבנים – 2 דפים עבור כל משתתף
- דיסק – "שיר ישראלי" / "כתונת פסים"

מתווה כללי של הפעילות:

תרגיל אישי – "הציור שלי" – פעילות יצירת ציור אישי והעתקת ציור של חבר בקבוצה
דיון - דיון על היצירות האישיות ועל ההעתיקים שהתקבלו. דיון בלגיטימציה של כל חבר בקבוצה להביא את ה"ציור" שלו בשלמותו לתוך הקבוצה.
סיכום באמצעות שירים – האזנה לשיר "שיר ישראלי" או לשיר "כתונת פסים" של אמני ישראל - נגיעה ברב תרבותיותה של קהילת החינוך ובענווה והרגישות הנדרשים לצורך המפגש עם עולמו ועברו של החניך.

מתווה הסדנא

שלב א' – צפייה בסרט

שלב ב' – דיון

שלב ג' – סיכום וחשיבה יישומית

שלב א : תרגיל ציורים

- א) מחלקים לכל משתתף שני דפים והוא ממספר אותם – 1,2
ב) מבקשים מכל משתתף לצייר על דף 1 את הבית שלו שבו גדל כילד (ללא ציון שמו) –

כדאי לתת לזה מספיק זמן וכן ציוד מגוון.

- ג) לאחר סיום הציור מניחים את כל הציורים על הרצפה במרכז המעגל.
ד) כל משתתף בוחר ציור של משתתף אחר וייצר עותק של הציור על דף מס' 2 (ללא ציון שמו)
ה) מניחים את המקור והעתק במרכז החדר וכל משתתף לוקח חזרה את הציור שלו ואת ההעתק שהוא עברו.

שלב ב : דיון

- איזה ציור יותר יפה בעיניך – המקור או ההעתק?
- מה בהעתק מוצא/לא מוצא חן בעיניך?
- האם את/ה מרגישה שלמי שהעתיק את הציור היה חשוב להעתיק מדויק?
- האם את/ה מרגישה שהשקיעו בהעתקת הציור שלך?
- איך ההרגשה כשמעוותים את הציור שלך?

מעבר מהמטאפורה למציאות :

התרגיל מדמה מצב בו אדם מגיע עם "ציור" העבר שלו, העולם ממנו הוא בא – המשפחה ודפוסי התנהלותה, הערכים, התרבות, החוויות, הרגלי החיים, צורות התקשורת המקובלות וכו'- ואנשים שאותם הוא פוגש מנסים ליגעת' בעברו ומגלים כמה זה מורכב וכמה התמונה עדינה ומחייבת ענווה, כבוד ודיוק.

- לחניכים שלנו יש זכרונות עדינים ויקרים מילדותם ועברם האישי-משפחתי – האם לדעתכם אנחנו כמחנכים יכולים או צריכים לאפשר להם לפגוש שוב את הזכרונות האלה?

- מהי העמדה הנפשית איתה צריך לבוא למפגש עם חבר/חניך מתרבות אחרת ?
(רגישות, ענווה, הבנה שנקודת המבט שלי היא חלקית, אי לקיחת בעלות על האמת והעושר התרבותי)

סיכום ביניים: קבוצה היא נקודת מפגש של הרבה עולמות- כל אדם והעבר שהוא מביא איתו. עלינו ללמוד לכבד את השונות, לכבד את הזולת כפי שהוא ולהבין שבכל אחד יש יופי ייחודי. מעבר לכך, עלינו לגשת אל המפגש ברגישות וענווה ולא בפטרונות ו"מחיקה" של הזולת.

סיכום

השמעת/הקראת השיר "שיר ישראלי" או "כתונת פסים"

סיכום: אנו חיים בקהילת חינוך, בה כל אחד מגיע מעבר משלו ולכל אחד זכות להיות הוא ולהביא את הציור המיוחד שלו לתוך הקבוצה והקהילה. גם החברה הישראלית מורכבים מהרבה "ציורים"- מהרבה קבוצות, עדות וזרמים תרבותיים, שלכל אחד מהם עולם מלא ועשיר ותרומה ייחודית ל"ציור" הגדול של החברה ועלינו לדעת לכבד את השונות ולהבין שהשונות איננה מאיימת אלא מעשירה את הזהות המשותפת שלנו כעם וכחברה .